

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาวะ 60. ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อการเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่งเสริมสุขภาวะ 60. ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยเริ่มจากการทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาวะ 60. ให้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา จาก 25 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยการสุ่มแบบง่ายและกำหนดโควตาจากโรงเรียนทั้ง 25 อำเภอ อำเภอละ 1 โรงเรียน ทำการประสานกับประชากรโรงเรียนทั้งหมด เพื่อขอรับการตอบรับเข้าร่วมโครงการวิจัยตามโควตาอำเภอละ 1 โรงเรียน จากการตอบรับจากโรงเรียนแต่ละแห่งที่มีความประสงค์ให้ทีมผู้วิจัยได้เข้าไปจัดกิจกรรมในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในโรงเรียนให้กับนักเรียน ทั้งนี้ไม่จำกัดผู้เข้าร่วมกิจกรรม แต่จะทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โรงเรียนละ 30 คน เท่าๆ กัน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 750 คน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

ในการเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาวะ 60. ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ อาศัยแนวคิดการบริหารจัดการสื่อในระดับเทคนิควิธีและนโยบายซึ่งเป็นการบริหารจัดการด้านกระบวนการ กลยุทธ์ ที่มีส่วนในการกำหนดแนวทางการผลิตและการทำงานขององค์กรสื่อ รวมทั้งกำหนดแนวทางด้านเนื้อหาสื่อ และเนื้อหาสื่อมีความเป็นเฉพาะกลุ่ม (Marjoribanks, 2011, อ้างถึงในฐิตินัน บุญภาพ คอมมอน, 2559, หน้า 6) โดยผู้วิจัยเป็นผู้เลือกผลิตชุดวีดิทัศน์สุขภาวะ 60. ที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งชุดวีดิทัศน์ 60. นี้มีรูปแบบเนื้อหาที่น่าสนใจส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความรู้ได้ง่าย โดยจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หลังจากได้รับชมชุดวีดิทัศน์ 60. แล้ว เกิดการเรียนรู้ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารหลักห้าหมู่อย่างถูกต้อง ร้อยละ 99.3 มีการควบคุมอารมณ์ที่ดีในการปฏิบัติตนเมื่อไม่พอใจในสิ่งที่เพื่อนทำ ร้อยละ 55.3 เข้าใจสุขอนามัยที่ถูกต้องในการอาบน้ำ สระผม ร้อยละ 93.6 และการแปรงฟัน ร้อยละ 94.2 รวมไปถึงมีความรู้ความเข้าใจเรื่องอบายมุข โดยทราบว่ายาบู่หรื ยาเสพติด การพนัน เป็นอบายมุข และสิ่งไม่ดี ร้อยละ 73.0 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาพร ปัญญาอมรวัฒน์ และอนุช สุทธิธนกกุล (2557) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐาน ที่นำสื่อมัลติมีเดียประกอบการสอนภาษาจีน แล้วพบว่าสื่อมัลติมีเดียมีส่วนช่วยผู้เรียนในการเรียนรู้ด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก และผู้เรียนเห็นความสำคัญของสื่อและมีความต้องการในการใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้รวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ แอนนา อิมจำลอง และวิไลวรรณ จงวิไลเกษม (2556) ทำการวิจัยเรื่องการใช้เฟซบุ๊กเป็นช่องทางการสื่อสารการเรียนการสอนทางด้านนิเทศศาสตร์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการใช้เฟซบุ๊กเป็นช่องทางการสื่อสารเพื่อการเรียนการสอน โดยใช้เฟซบุ๊กเป็นช่องทางการสื่อสารใน 3 รูปแบบ คือ การ

โพสต์ (Post) การแบ่งปัน (Share) และการแสดงความคิดเห็น (Comment) ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างยิ่ง โดยการแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้สอนผ่านการใช้เฟซบุ๊กส่วนใหญ่เป็นการถามและตอบคำถามถึงปัญหาที่ผู้เรียนเกิดความสงสัยเพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจน และยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้อย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่งเสริมสุขภาพ 60. ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการนำเสนอในรูปแบบของชุดวิทัศน์ 60. มาใช้ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจนั้น ส่งผลทำให้ผู้รับสารเกิดการเรียนรู้ได้เร็วและง่ายขึ้น เนื่องจากสื่อใหม่ดังกล่าวนั้นสามารถช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ง่ายขึ้นจากภาพและเสียงที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมา โดยสอดแทรกเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมให้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเพียงนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้วยวิธีแบบกลุ่มของ คัง และ ซอง (Kang & Song, 1984, pp.130-143, อ้างถึงใน เอกสารกรมประมง, 2550, หน้า 29, อ้างถึงใน ไพฑูรย์ ลีวิฑูรเวชกิจ, 2541) ซึ่งนับได้ว่าเป็นการถ่ายทอดระหว่างผู้ส่งสารหรือผู้ถ่ายทอดหนึ่งคนต่อผู้รับสารหลายคนโดยการบรรยาย สัมมนา หรือประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น การถ่ายทอดวิธีแบบกลุ่มนี้มีข้อดี คือ การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้รับการถ่ายทอดกันเอง ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และยังทำให้ประหยัดเวลาของเจ้าหน้าที่และค่าใช้จ่ายยังน้อยอีกด้วย โดยจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ 60. อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดในเรื่อง ความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของเนื้อหา ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา 60. การเรียบเรียงเนื้อหาที่เข้าใจง่าย เนื้อหามีสาระและประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน การนำเสนอมีความชัดเจนของภาพ เสียง หรือตัวอักษร มีการใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม และความน่าสนใจและเทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาพร ปัญญาอมรวัฒน์ และอนุช สุทธิธินกุล (2557) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐาน ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการเรียนการสอนเป็นอย่างมากและผู้เรียนเห็นความสำคัญของสื่อและมีความต้องการในการใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้รวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตรีฉัตร ชื่นศิลป์ และคณะ (ม.ป.ป.) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาทฤษฎีการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ซึ่งผู้เรียนมีความพึงพอใจในเรื่องวัสดุอุปกรณ์การสอนคือสื่อ Power Point ที่จัดทำขึ้นเอง ในด้านเนื้อหาสาระของสื่อกลุ่มตัวอย่างพอใจในสื่อเทคโนโลยีที่จัดอย่างมีระเบียบและเรียงลำดับเนื้อหาที่เป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มตัวอย่างยังพอใจในวิธีการเรียนรู้จากการทำงานจริง ฝึกปฏิบัติจริงมากกว่าการเรียนรู้จากโครงการ การสัมมนา และการค้นคว้า ในด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กลุ่มตัวอย่างพอใจที่ผู้สอนหรืออาจารย์ใช้สื่อที่เหมาะสมสอดคล้อง รวมถึงการออกแบบสื่อการสอนขึ้นมาใหม่ให้ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนง่ายขึ้น

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งต่อไป ควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม โดยอาจใช้สื่อประกอบที่หลากหลายมากขึ้น รวมไปถึงสถานที่ที่ใช้

ในการจัดกิจกรรม เพื่อช่วยในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น นอกจากนี้ควรขอความร่วมมือกับสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมอื่นเสริมเพิ่มเติมมากขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวเพียงแค่วันเดียวยังไม่สามารถตอบโจทย์ได้ว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาสามารถเรียนรู้และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของสุขภาวะ 6อ. ที่ถูกต้อง

